

Predmet: Zagreb

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 6/21

Krivično delo: ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz čl. 144, st. 1 KZ SRJ

Optuženi: Branko Tunić

Glavni pretres: 09.12.2022.

Svedok/oštećeni Željko Laketić

Svedok/oštećeni Željko Laketić ostao je u svemu pri iskazu koji je dao pred TRZ. Objasnio je da je 1991. godine bio na redovnom odsluženju vojnog roka u JNA i da je bio u kasarni u mestu Prečec u Republici Hrvatskoj. Tada je bio star 20 godina. Njegova kasarna se predala pripadnicima ZNG, nakon čega su prebačeni u Rakitje, koji je bio sabirni centar od crnokošuljaša do pripadnika ZNG. Bili su smešteni u jednoj prostoriji na spratu objekta i pod oružanom stražom. Svi stražari su imali pištolje. U sobi je bilo od 30 do 40 ljudi, a do njih je bila još jedna prostorija, takođe puna ljudi. Na početku su se hranili u menzi koja se nalazila u objektu, i bilo je sve normalno prvih par dana. Onda su zarobljene razdvojili po nacionalnoj pripadnosti, odnosno Srbe i Crnogorce su smestili zajedno u jednu prostoriju, a pripadnike ostalih nacionalnosti u drugu. Seća se da su sa njim u prostoriji bili zatvoreni vojnici Predrag Stijelja, Radosav Dragojević, Miroslav Petrović, Dragan Sabo, Goran Stanković, Marko Utržan i dr. Njih je „otkucao“ vojnik Hasan Durić „koji je pripadnicima ZNG rekao da smo velikosrbi i da smo pevali četničke pesme, što nije bilo istina“.

Nakon razdvajanja počela je tortura. Svedoka su maltretirali stražari da je četnik obzirom da je iz Stare Pazove, odakle su bili i dobrovoljci Mirka Jovića. Odvođeni su na „čišćenje podruma“, što je značilo batine. Svedoka su jednom odveli samog, a vodila su ga četvorica-petorica stražara. Drugi put je vođen sa vojnikom Nekićem, kada su im rekli da je stiglo naređenje da ih prebiju. Stražari su ih odvodili u podrum gde su im liscama vezivali ruke, a zatim ih tukli palicama i nogama po svim delovima tela. Bio je sav modar, po povratku u sobu, od zadobijenih udaraca nije mogao ni da legne. Od dobijenih batina mu je curila krv na uši, i kao posledicu toga ima oštećenje sluha. Takođe su im pretili da će biti ubijeni tako što su im bajonetom prelazili po telu i licu i govorili npr. „Sada ću ti iskopati oko“.

Jedan od stražara koji ih je najviše tukao bio je Albanac kog su drugi stražari zvali Branko. On je tukao skoro sve zatvorene vojnike. Branko je bio niži rastom, crn, star oko 30 godina. Stražar koji je prema zatvorenim vojnicima bio korektan zvao se Željko. Taj stražar im je i rekao da je Marko Utržan ubijen i da ga je ubio Branko. Takođe je svedoku rekao da je i on trebao biti ubijen, kao i da je Branko sklonjen nakon Markovog ubistva. Stražari su prvo pričali da je Marka odveo otac, a onda da je pokušao da otme pušku jednom stražaru, te da je tako ubijen. U tu priču nisu poverovali jer su svima kada su odvođeni u podrum ruke bile vezane. Nije imao saznanja zašto je optuženi imao poseban „pik“ na Marka Utržana, jer mu se ovaj nikada nije zamerio – Marko je bio veseo momak i nije se bunio.

Nakon Rakitja prebačeni su u Celsku, gde su uslovi boravka bili normalniji, i tamo mu je čak i majka došla u posetu. U Rakitju nije bilo nikakvih poseta. Svedok je u zarobljeništvu bio ukupno

58 dana kada je razmenjen u Bosanskom Šamcu. Po dolasku kući, otac mu je ispričao da je pokušao da ga nađe, da je došao u Zagreb i da je taksisti rekao da ga odveze u Crveni krst, te da ga je taksista, zbog toga što je rekao „krst“ a ne „križ“, odvezao pravo u policiju gde je pretučen, nakon čega se vratio kući. Nakon što je svedoku pokazan foto-album, na jednoj od fotografija prepoznao je optuženog. Naveo je da on ne poseduje nikakvu dokumentaciju da je bio zatočen te da su mu, nakon što se javio u vojni odsek, rekli da njegova jedinica ne postoji.

Svedok/oštećeni Predrag Stijelja

Svedok/oštećeni Predrag Stijelja naveo je da je 1991. godine bio na redovnom odsluženju vojnog roka i da je imao 19 godina. Bio je zarobljen, odnosno predali su se, nakon čega su prebačeni u Rakitje. Tom prilikom su od njih oduzeli vojne i zdravstvene knjižice i smestili ih u jednu prostoriju na spratu. Kasnije su zarobljene vojnike razdvojili po nacionalnoj osnovi, tako što su Srbi i Crnogorci smešteni u jednu prostoriju. Imali su i neku hranu, vodili su ih u menzu koja se nalazila u sklopu objekta. Odvođen je u podrum gde su ga stražari tukli, a vođeni su najčešće noću i uglavnom jedan po jedan. U podrumu su ga vezivali i tukli, a kao posledicu ima diskopatiju vratnog dela kičme. Jednom je u podrum odveden zajedno sa Markom Utržanom. U početku su ih obojici tukli u istoj prostoriji, a zatim je Marko odveden u drugu prostoriju. Iz te prostorije je čuo jauke i viku na Marka, od koga su tražili da prizna da je četnik. Svedoka je tukao jedan stražar, a stražar Željko, koji je bio korektan prema zarobljenicima, uspeo je da umiri tog stražara koji ga je tukao pendrekom. Sutradan od stražara Željka čuo da je Marko nastradao, da je bio tučen i da mu je na kraju pucano u predelu grla. Najagresivniji je bio stražar kog su ostali zvali Branko, on je bio oličenje zla. Bio je niži rastom, a po naglasku, svedok je ocenio da je bio sa Kosova. Nije bilo drugog stražara koji se zvao Branko. Prilikom pokazivanja foto-albuma, svedok nije mogao da pouzdano prepozna ni jedno lice.

Sledeći glavni pretres zakazan je za 16. januar 2023. godine, sa početkom u 10:00 časova.